

ÍNDICE HISTÓRICO ESPAÑOL

ISSN: 0537-3522

CEHI- Universitat de Barcelona (novembre 2016)

Mancomunitat de Catalunya. L'administració local i les polítiques d'acció social. Lleida: Pagès editors, 2015. 177 pàgs. [17 x 24].

Actes del curs celebrat a Barcelona els dies 27 i 28 de novembre de 2013 i que contenen els diversos assumptes tractats. De fet bàsicament s'analitzen temes d'actualitat per trobar solucions a diversos aspectes socials i valorar si aquests han d'estar regits per l'administració central o bé per la local. Exceptuant la contribució de l'historiador Pere GABRIEL, que revisa els precedents històrics de les gestions actuals, la resta tracta de portar a terme valoracions presents. La Mancomunitat que es va crear a Catalunya a principis del s. XX va impulsar el trasllat d'algunes competències com l'ensenyament o sanitat a Catalunya, encara que no va revisar aspectes vinculats a les polítiques socials. No hi havia configurada cap estructura pública que protegís el treballador i regulés les relacions laborals, sinó que aquests aspectes giraven entorn de la beneficència i la caritat. El 1914 la dreta catalana governava la Mancomunitat i els aspectes socials estaven en mans de l'església i les fortunes privades. Les negociacions entre empresa i treballadors semblaven a molts un fet pot raonable, mentre que l'Estat proposava un reformisme liberal impulsat des de Madrid per Canalejas. S'encetà un Institut Nacional de Previsió el 1908, tot i que tardà en tenir una actuació efectiva.

Els diversos autors valoren aspectes com: si la crisi econòmica pot afectar l'estat del benestar i com? (Sebastià SARASA), la crisi ha portat a la caiguda de la industrialització i a la creació d'una societat de serveis, també al creixement de l'atur i a buscar solucions per solventar els problemes de les persones desprotegides (Judith GIFREU), la possibilitat d'accedir als serveis socials, ja que no es poden negar prestacions que vagin en contra de la dignitat humana (Joaquin TORNOS), el copagament (Miguel de HARO), l'implicació del sector privat en les polítiques publiques socials i les ONG d'acció social (Josep Maria PASCUAL), la valoració de quines prestacions han d'estar centralitzades i com cal que el règim local les projecti (Marcos VAQUER). Una vegada s'exposen diversos temes, es recullen els comentaris de la taula rodona, formada per: Mercè CONESA, David SALDONI, Victòria FORNS (que destaca el model de serveis socials català i les seves lleis).

Entre els objectius de la trobada hi havia no solament la revisió d'aspectes o cobertures socials, sinó crear una base d'expertesa per atendre les necessitats socials tenint en compte els costos, les possibilitats econòmiques, per consolidar uns determinats plantejaments.

IHE
(Secretaria de la revista)

ÍNDICE HISTÓRICO ESPAÑOL

ISSN: 0537-3522

CEHI- Universitat de Barcelona (novembre 2016)

Traducción de la reseña anterior:

Actas del curso celebrado en Barcelona los días 27 y 28 de noviembre de 2013 y que contienen los diversos asuntos tratados. De hecho básicamente se analizan temas de actualidad para encontrar soluciones a diversos aspectos sociales y valorar si estos deben estar regidos por la administración central o bien por la local. Exceptuando la contribución del historiador Pere GABRIEL, que revisa los precedentes históricos de las gestiones actuales, el resto trata de llevar a cabo valoraciones presentes. La Mancomunitat que se creó en Cataluña a principios del s. XX pidió el traslado de algunas competencias como la enseñanza o la sanidad a Cataluña, aunque no revisó aspectos vinculados a las políticas sociales. No había ninguna estructura pública que protegiera al trabajador y regulara las relaciones laborales, pues estos aspectos quedaban comprendidos dentro de las tareas de beneficencia y la caridad. En 1914 la derecha catalana gobernaba la Mancomunitat y los aspectos sociales estaban en manos de la iglesia y las fortunas privadas. Las negociaciones entre la empresa y los trabajadores parecían a muchos un hecho poco razonable, mientras que el Estado proponía un reformismo liberal impulsado desde Madrid por Canalejas. Se inició un Instituto Nacional de Previsión en 1908, a pesar de que tardó en llegar a tener una actuación efectiva.

Los diversos autores valoran aspectos como: si la crisis económica puede afectar al estado del bienestar y como (Sebastià SARASA), la crisis ha llevado a la caída de la industrialización y a la creación de una sociedad de servicios, también al crecimiento del paro y a buscar medidas para solucionar los problemas de las personas desprotegidas (Judith GIFREU), la posibilidad de acceder a los servicios sociales, ya que no se pueden negar prestaciones que vayan en contra de la dignidad humana (Joaquin TORNOS), el copago (Miguel de HARO), la implicación del sector privado en las políticas públicas sociales y las ONG de acción social (Josep Maria PASCUAL), la valoración de las prestaciones que deben estar centralizadas y como debe el régimen local proyectarlas (Marcos VAQUER). Una vez expuestos los diversos temas, se recogen los comentarios de la mesa redonda, formada por: Mercè CONESA, David SALDONI, Victòria FORNAS (que destaca el modelo de los servicios sociales catalanes y sus leyes).

Entre los objetivos del encuentro había no solo la revisión de aspectos o coberturas sociales, sino de crear una base de experiencia para atender las necesidades sociales teniendo en cuenta los costes, las posibilidades económicas y así poder consolidar unos determinados planteamientos.

IHE
(Secretaría de la revista)